

Despre frunze

Maria Podari

- frunza, ia forma viorii,ce cântă-n surdină,pe obrazul poemului.
- pe care parte se lasă,inima frunzei în zbor?
- izvoarele inimii,pășesc printre colțuroasele pietre, să-și caute vadul și frunzele.
- când râzi deschizi seiful frunzelor în muguri.
- sunt frunza ce stăruie,până la descompunerea nopții,cu raze albastre.
- zborul frunzei,dintr-o parte în alta,până la starea de fân, în căpițele mâinilor.
- puritatea - casa mișcării originare,unde revii,după atâtea hohotiri ale frunzelor
- pe drumul rărit,ca într-un hamac,se leagănă frunza.
- umanul din noi,pinten de foc,în ochii măriți ai minunilor și limpedea stare a frunzei.
- dacă slova s-ar topi în sufletul frunzei,cerul ar semăna monștrii.
- dar,recunosc și legat la ochi,cerul de-acasă,unde frunza îmbracă cămașa de marchizet,cusută cu fir de măgele - de mama.
- dorul arde, până la identificarea cu frunzele,la ferestrele lumii.